

1) Opakování E, Ě, Ю, Я, И

Na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém, tvrdém znaku) – jotované – čte se s J
Po souhlásce – měkkící funkce

2) Tvrký znak – Ъ

- nemá odpovídající hlásku
- píše se po předponách, končících souhláskou před E, Ě, Ю, Я
- často u přejatých slov

3) Přízvuk na 3. slabice

3. (přízvukná) slabika – nejintenzivnější
2. slabika – méně energická – oslabená
1. slabika – ještě více oslabená

*Předložka tvoří s následujícím slovem jeden celek, jednu rytmickou jednotu.

4) Přízvuk na 1., 2. nebo 3. slabice od konce

Stejný princip jako před tím:

Přízvukná slabika – nejintenzivnější

Před přízvuknou slabikou – stejně jak jsme četli před 2. nebo 3. slabikou.

Po přízvukné slabice – stejně jak jsme četli po 1. přízvukné.

5) Věty se slovem ЕСТЬ

- *věta* – oznamuje se, že někde něco je nebo někdo něco má
- *otázka* – nevíme, jestli někde vůbec něco je nebo zda někdo něco má
- *odpověď kladná* – obsahuje slovo ЕСТЬ

6) Intonace otázky bez tázacího slova

- Otázka, na kterou se odpovídá *ДА* nebo *НЕТ*

1. když slovo, na které tázeme – **jednoslabičné**, hlas na celém tomto slově je vyšší, než na ostatní části věty.
2. když slovo, na které tázeme – **víceslabičné**, hlas se zvýší na přízvukné slabice.

7) Intonace odpovědi

- klesnutí tonu do nejhlubší polohy
- odpovídáme:

1. slovem *ДА* nebo *НЕТ*
2. hlavním slovem z otázky
3. celou větou, která začíná slovem *ДА* nebo *НЕТ*

8) Skloňování zájmen ОН, ОНА, ОНО

1.	ОН, ОНÓ	ОНÁ	ОНÍ
2.	ЕГÓ, ОТ НЕГÓ	ЕĚ, ОТ НЕĚ	ИХ, ОТ НÍХ
3.	ЕМУ, К НЕМУ	ЕЙ, К НЕЙ	ИМ, К НИМ
4.	ЕГÓ, НА НЕГÓ	ЕĚ, НА НЕĚ	ИХ, НА НÍХ
6.	О НĚМ	О НЕЙ	О НÍХ
7.	ИМ, С НИМ	ЕЮ, С НЕЙ	ÍМИ, С НÍМИ